

indtil videre ikke har kunnet forhandle sig til enighed om dette spørgsmål.

Visse medlemslande har under forhandlingerne givet udtryk for, at regler om underretning af Europa-Parlamentet helt bør udelades af konventionen, idet disse medlemslande anser ordningen i Unionstraktatens artikel K.6 for tilstrækkelig. Andre medlemslande finder det nødvendigt, at der i konventionsteksten fastsættes nærmere regler om omfang og procedure i forbindelse med underretning af Europa-Parlamentet.

På det uformelle justits- og indenrigsministermøde den 19. april 1995 i Paris præsenterede den franske formand, indenrigsminister Charles Pasqua, et foreløbigt kompromisforslag vedrørende dette spørgsmål. Efter formandskabets forslag skal Europa-Parlamentet informeres og høres i overensstemmelse med Unionstraktatens artikel K.6. Endvidere foreslog formandskabet det præciseret i konventionsteksten, at Europa-Parlamentet årligt skal have tilsendt en rapport om Europol's virke, og at Europa-Parlamentet skal høres i forbindelse med eventuelle fremtidige ændringer af Europol-konventionen.

Formandskabets forslag, der endnu ikke foreligger skriftligt, vil danne grundlag for drøftelser på embedsmands- og ministerniveau i den kommende tid. Spørgsmålet om forholdet mellem Europa-Parlamentet og Europol er således endnu ikke færdigbehandlet.

Der kan i øvrigt mere generelt være anledning til at fremhæve, at der jo er tale om et mellemstatsligt samarbejde. Den enkelte minister er således ansvarlig efter de regler, der gælder i det enkelte land. Dette gælder selvsagt også for Danmarks vedkommende. Regeringerne i de enkelte lande vil løbende blive holdt ajour om forholdene i Europol blandt andet via deres repræsentant i styrelsesrådet for Europol. Folketinget vil således også på Europol-området have mulighed for at udøve den traditionelle parlamentariske kontrol med ministeren – og herunder naturligvis have muligheden for at stille spørgsmål.

Spm. nr. S 1513

Til udenrigsministeren (28/4 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Er det ministerens opfattelse, at det internationalt vedtagne forbud mod hvalfangst har opfyldt sit mål om at gavne hvalbestanden?«

Svar (11/5 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Det i 1982 vedtagne forbud mod kommerciel fangst fra og med 1986 havde det formål at gennemføre såkaldt »omfattende bestandsvurderinger« således, at IWC i 1990 kunne tage stilling til, i hvilket omfang forbudet måtte kunne lernes i 1990.

Denne beslutning havde selvsagt det nyttige formål at beskytte bestandene af store hvaler mod fangst, indtil det videnskabeligt var blevet klarlagt, hvorvidt – og i givet fald i hvilket omfang – en bæredygtig fangst måtte kunne genoptages.

Det kan supplerende oplyses, at der i de foreløbne år er konstateret en fremgang for visse hvalbestande, hvorimod udviklingen er mere uafklaret for andre bestande.

Spm. nr. S 1514

Til udenrigsministeren (28/4 95) af:

Bent Hindrup Andersen (EL):

»Kan ministeren bekræfte, at der ved de årlige hvalfangstkommissionsmøder (IWC) fremlægges rapporter, som påpeger illegal handel med hvalprodukter ved salg af hvalkød fanget under henvisning til »videnskabelig hvalfangst« og ved handel mellem IWC-medlemslande og andre lande, og vil ministeren i givet fald oplyse, hvilke konkrete initiativer Danmark har taget som opfølgning på disse rapporter om ulovligheder?«

Svar (11/5 95)

Udenrigsministeren (Niels Helveg Petersen):

Der har ved nogle IWC-årsmøder været fremlagt informationer om international handel med hvalkød – primært i det fjernøstlige område og ofte involverende ikke-IWC-medlemmer.